

## Live to ride, ride to live

Under dette motto tog SR klubben til de forjættede og tillokkende bakker og sving i Harzen. Afgang fredag morgen og efter små 10 timer på en blanding af landeveje og motorveje, kom vi frem til det planlagte hotel. Her var alt imidlertid optaget, men en flink "fatter" fik os henvist til et biker-hotel yderligere 30 km mod vest. Det viste sig ved et lykketræf, at være det helt rigtige sted.



Det handlede nemlig om øl, motorcykler og skamridning af terrænet. Den engelske vært Simon (han har i 20 år testet et hav af MC'ere og skrevet for forskellige MC-magasiner i England) tilbød at tage os med på de gældende veje næste dag og sendte os derefter ned i den alpe-lignende by på områdets bedste kro. Det var bestemt ingen skuffelse, en rigtig tysk bjerglandsbykro med et solidt menukort og stramtandede servitricer af ældre dato. Gemytligt, det var det sgu. Aftenen sluttede med et par go'nat-øl og masser af teknik-snak i hotel baren.

Efter morgenmaden besluttede vi at køre alene i SR-regi. Vi kastede os straks ind i kampen sammen med en milliard andre MC'ere om at få slidt dækkene runde og skrabet gravrust af fodhvilerne. Inden længe måtte vi holde inde på en af de store toppe og et i øvrigt kendt biker-mødested, for at få noget af tøjjet af. Dels havde vi en god høj puls og dels var temperaturen steget til 25 grader. Vi og maskinerne kølede lidt af (Jan's gearkasse var begyndt at stramme), mens vi studerede lidt grej.



(joo, det ligner godt nok, meeennn...)

Med en bratwurst og en kop kaffe som kontravægt gik det igen ud i en fantastisk køreoplevelse. Langs opdæmmede søer, ad 18 – 20 % stigninger og i de fedeste hårnålesving. Alt er til rådighed her og det var bare at tage fra, af det helt store MC tag-selv-bord. Så længe der var benzin i tanken, var det bare fremad.

Men uden mad og drikke....



(Sund og nærende kost for en ægte SR-Biker)

Vel hjemme på Simon's Bikerhotel stod en kold øl klar og vi fik gjort dagens resultat op. Det blev til 360 super fede og adrenalinpumpende km. Hold da kæft for en dag – live to ride, ride to live.



Materiellet havde i den grad bestået prøven, selvfølgelig med undtagelse af lidt efterspænding og en strip her og der.

Efter morgenmaden søndag tog vi en varmhjertet afsked med Simon og vendte forhjulet mod nord. Vi blev denne gang på Autobahn og var i Kolding, hvor vi splittede op, efter lige godt 6 timer.

Alt i alt en vanvittig fed tur på godt 1500 problemfrie km, som helt sikkert skal gentages, senest til næste år.

Grüss Gott fra De fire Asfalthunde